

Международен проект за ниски и високи техники в съвременното Медийно Изкуство

Написано и курирано от Димитрина Севова

Преглед на програмата

Стр. У. жение "Изкуство днес"
У.д. "Константин Столков" № 4025 Пловдив, България
Тел/факс +359 32 638668
http://www.arttoday.org
E-mail: arttoday@arttoday.org

Центърът за съвременно изкуство, Пловдив, и сдружение Изкуство днес представят първото издание на

в сътрудничество с code flow, Цюрих

Стр. У. жение "Изкуство днес"
У.д. "Константин Столков" № 4025 Пловдив, България
Тел/факс +359 32 638668
http://www.arttoday.org
E-mail: arttoday@arttoday.org

Критика на чистия образ – между ментето и цитат

Международен проект за ниски и високи техники в съвременното Медийно Изкуство

Написано и курирано от Димитрина Севова

Преглед на програмата

Стр. У. жение "Изкуство днес"
У.д. "Константин Столков" № 4025 Пловдив, България
Тел/факс +359 32 638668
http://www.arttoday.org
E-mail: arttoday@arttoday.org

Центърът за съвременно изкуство, Пловдив, и сдружение Изкуство днес представят първото издание на

в сътрудничество с code flow, Цюрих

Стр. У. жение "Изкуство днес"
У.д. "Константин Столков" № 4025 Пловдив, България
Тел/факс +359 32 638668
http://www.arttoday.org
E-mail: arttoday@arttoday.org

Критика на чистия образ – между ментето и цитатата

в дебата за реалното менте. За това, как зависимостите между тези феномени рефлектират в едно добросъвестно извършено критическо художествено проучване. Разбира се, това събитие, като вид трябва да се позиционира в изследователската рамка на един дискурсивен, тематичен и кураторски проект, който внимателно заимства от и реферира към историческите източници на европейската академична традиция на критично разсъждение.

Представя и една картина на развитие в съвременната култура и съответно съвременното изкуство, където критическите рефлексии и социални импликации се базират на един нов реализъм, повлияни от силните колективни желания на обществото за незабавна консумация, в която наред с всичко останало се консумират войните, природните бедствия, скандали и всеки друг инцидент е добре дошъл.

Тръгнали сме на едно приключение в търсенето на проекцията на реалното менте, реалния чист образ и наистина великия цитат, и как тези елементи заедно произвеждат действителността.

Защото дебатът около оригинала и копие то е загубил смисъла си извън средите на един старомоден елит от частни колекционери на обекти и музейни експерти, на чиновници от службите по контрол на запазените марки.

Стари майстори, нови майстори, клишета, механични матрици, Анди Уорхол, Елвис Пресли, политическите кампании, консервантите и оцветителите на fast food-храната, помогнали й да добие здравословен и апетитен, автентичен вид. Моделите ментета в биотехниките с дебата около автентичността на визуализираните симулации на ДНК връзките с тяхната прекомерна естетизация, или неистинността на компютърно анимираното представяне на микроелементи от биологията и физиологията на човека,

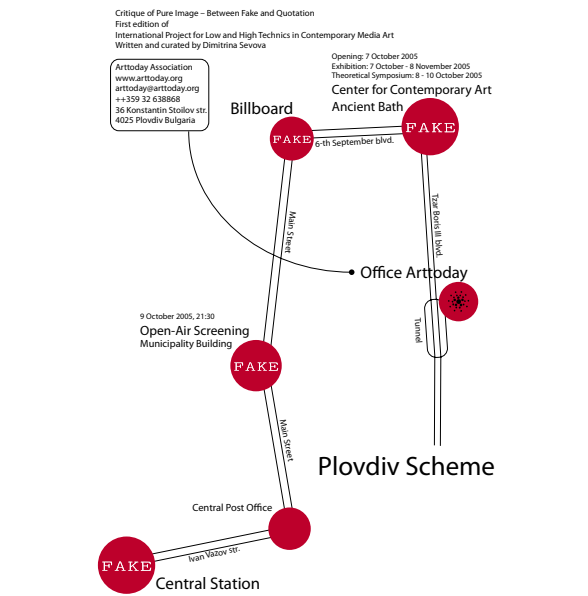
онлайн игри, местата за развлечения, риалити TV програмите, като спечелилото голяма популярност шоу "Big Brother".

Като следствие от глобализацията, появата на дигиталните техники, и <Documenta X> 1998 Касел, изкуството официално обяви новия си обект в лицето на "Политика/Поетика", и отново е призвано, да изпълнява историческа функция в обществото, свързана с идеята не само за технически, а с общия човешки прогрес.

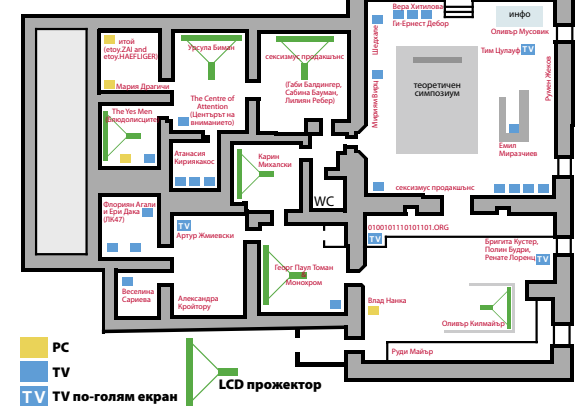
Критическите рефлексии на този процес непрекъснато променят терминологията на изкуството. Променя се не само системата от понятия, но и самият обект на изкуството, свързан с една определено европейска, хуманистична традиция в изкуството – натурата. С навлизането на дигиталните техники в изкуството, обратно на първоначалните очаквания за създаването на виртуални киберсветове, се оказа, че интересът е насочен по-скоро към повече натура. Към още повече истинност и автентичност. Променяйки не само дизайна на пейзажа на градската среда, но въобще концепциите, свързани с това понятие. "Пустинята става по-пустинна", "селото по-селско", "планината по-планинска", "кеचितите по-кеचितски", а бедните стават естетизирано бедни. Какво се случва с представите ни за глобално и локално, и къде се оказва, че се намираме на персонално ниво?

И тогава се появява нудата от критика. Предлагам с аргументите на Кант, а след това и на Фуко, да използваме разума си в обсъждането на идеята за човешкия напредък в съвременното медийно изкуство:

"Кант всъщност описва просвещението като момента, в който човечеството ще започне да използва собствения си разум, без да се подчинява на някакъв авторитет; точно в този момент е необходима критиката, тъй като ролята ѝ е да определя условията,

Главно изложбено пространство: Център за съвременно изкуство - Баня старинна

Централната ЖП гара в Пловдив. Видео филмът Stop Motion Studios – Series 13 (Изследвания в наксани движения – Серия 13; на Дейвид Крофърд) и Daily Stories (Делични истории; на Дорел Насре) са инсталирани на електронния панел за реклами във фойето на гарата.

Дигитален принт/билборд на Небуду груп. Инсталиран е на гъгъла "6-и септември"/главната.

в които е легитимна употребата на разума, за да установи, какво може да се знае, какво трябва да се прави, и на какво може да се надява." – Мишел Фуко, Що е просвещението?

Предлагам да се използва терминът "критика" в историческия смисъл на критическия метод, използван от Кант, за да установи принципите на метафизическото познание на природата и природата на човешкото същество, където не нашето познание се съобразява с вещите, а те с него.

На базата на кураторска селекция, изложбата и сериата от пърформанси на индивидуални художници и колективи представят автори, идващи от различни дисциплини, за чието изкуство може да се каже, че е преляло отвъд предела на идеята за изкуството и неговите собствени възможности. Тоест надскочило е границите на природата на изкуството. С новите инструменти, между наратив, функционална или документална стратегии, художествените практики се превръщат в утопични пейзажи или радикална културна и социална територия. За това мога да твърдя, не само инструментите са променени, променя се и архетипът на съвременния художник. Съвременния художник успешно се модифицира във фигурата на ДиДжей, проповедник, социален работник, мениджър на транснационална компания, барман, строител, генен инженер или лидер на политическа партия.

Това е и един от аргументите, защо част от изложбата се премества на един билборд в публичното градско пространство, друга заимства електронния панел за реклами във фойето на централната гара. Успоредно ще се покаже едно шоу – селекция на кратки филми, в една проекция на открито на централния площад на Пловдив. Разбира се, това излизане от галерийното пространство, това намесване в публичното пространство, не става без риск.

Може да се окаже, че уютните кодове на художествения контекст изгубват значение, а на тяхно място се намесват по-неясно определените кодове на публичното пространство. Но нека да се насладим! Пловдив може да е също толкова фенско място за съвременно изкуство, колкото и София, Венеция или Ню Йорк.

Димитрина Севова – куратор на проекта
& екипът на сдружение „Изкуство днес“

Благодарим на спонсорите ни за любезната им подкрепа в осъществяването на този проект:

Швейцарска културна програма България; Про Хелвеция; Гьоте институт, София; Фондация "Център за срещи на провинция Саксония-Анхалт"; Австрийско посолство в София; Национален фонд „Култура“; Виктория груп хотели & курорти; Хотел Марица; Община Пловдив

Специални благодарности на всичките участници за приноса им на всички нива и за доверието им в проекта, на Лилиян Ребер за специалната ѝ подкрепа, на Сабина Бауман за рисунката ѝ, превърнала се в талисмана на проекта, на Ален Кеси за моралната и все-обща подкрепа, на екипа на сдружение "Изкуство днес" за ентузиазма, и на Емил Миразчиев, че имаше смелостта, да ме покани, да курирам този проект.

Димитрина Севова е независим куратор, теоретик и художник, родена 1971 г. във Варна, завършила НХА в София 1997 г. От 2002 г. е базирана в Цюрих, Швейцария.